

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně a soudců v právní věci navrhovatelky a), b) nezletilé, c) nezletilé, nezl. navrhovatelky b) a c) zastoupeny opatrovníkem ..., proti odpůrci, zastoupenému, advokátem se sídlem v ..., za účasti státního zastupitelství, **o návrhu na vydání předběžného opatření**, o odvolání odpůrce proti usnesení ze dne, č. j.,

t a k t o :

I. Usnesení soudu prvního stupně s e v části I. výroku, kterým byla odpůrci uložena povinnost nevstupovat do společného obydlí na adrese, jakož i do jeho bezprostředního okolí a nezdržovat se tam a kterým byla odpůrci uložena povinnost zdržet se setkávání s navrhovatelkou a) a navazování kontaktu s touto navrhovatelkou jakýmkoli způsobem **p o t v r z u j e**.

II. Usnesení soudu prvního stupně s e ve zbývající části I. výroku **m ě n í** tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření, kterým byla odpůrci uložena povinnost zdržet se setkávání s navrhovatelkami b), c) a navazování kontaktu s těmito navrhovatelkami jakýmkoli způsobem **z a m í t á**.

III. Usnesení soudu prvního stupně s e ve II. výroku **p o t v r z u j e**.

IV. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud prvního stupně nařídil předběžné opatření, kterým odpůrci uložil povinnost nevstupovat do společného obydlí na adrese, do jeho bezprostředního okolí a nezdržovat se tam a dále mu uložil povinnost zdržet se setkávání a navazování kontaktu s navrhovatelkami jakýmkoliv způsobem (I. výrok), odpůrci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši Kč (II. výrok) a navrhovatelkám nepřiznal náhradu nákladů řízení (III. výrok).

Proti tomuto usnesení podal odvolání odpůrce, který se domníval, že nebylo dostatečně osvědčeno, že ze strany odpůrce vůči navrhovatelkám docházelo k psychickému či fyzickému násilí, poukázal na skutečnost, že ošetřující lékařka neshledala týrání, dále zdůraznil, že nezletilá navrhovatelka b) dne koliznímu opatrovníkovi uvedla, že jim odpůrce nikdy neublížil a opatrovník dospěl k závěru, že do vykázaní odpůrce nebyly zjištěny skutečnosti nasvědčující násilnému jednání ze strany odpůrce ve vztahu k nezletilým navrhovatelkám b), c). Z dalších listinných důkazů, a to ze zprávy MŠ, ZŠ a ze zprávy ošetřující lékařky je zřejmé, že nezletilé navrhovatelky b), c) si na chování odpůrce nestěžovaly, nebyly na nich pozorovány známky týrání. Pokud soud prvního stupně vycházel ze záznamu o podaném vysvětlení na Policii ČR ze dne, upozornil na to, že se jedná o výpověď navrhovatelky, která není ničím podložená. Napadeným usnesením došlo k významnému zásahu do základních práv a svobod odpůrce, a proto je nutné, aby rozhodnutí soudu bylo podloženo jasnými důkazy a nikoli pouhými indiciemi, když z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jaké konkrétní skutečnosti byly prokázány a na základě jakých zjištění v rámci trestního řízení učinil soud závěr o skutkové stránce věci. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Následně ještě doplnil, že předběžné opatření postrádá svůj smysl, neboť odpůrce byl dne vykázan Policií ČR (viz úřední záznam o vykázaní) a platnost tohoto policejního vykázaní doposud neskončila.

Městské státní zastupitelství (dále jen SZ) k odvolání odpůrce uvedlo, že pro účely předběžného opatření postačuje, aby rozhodné skutečnosti byly osvědčeny, kdy osvědčení umožňuje učinit závěr o pravděpodobnosti tvrzeného stavu, nikoli poznání či jistoty ohledně skutkového stavu. Předložilo závěry znaleckého posudku, podle něhož je navrhovatelka a) submisivní, má sklony podřizovat se a nechat se vést, snaží se zabránit konfliktům za cenu vlastní nepohody, kdy navrhovatelka a) má sníženou schopnost rozlišit známky násilí a hranici mezi normálním a patologickým jednáním, když znalkyní byly u navrhovatelky a) zjištěny známky psychického násilí, a to jak z původní rodiny, tak ze strany odpůrce. Poukázalo na skutečnost, že ve věci jsou vypracovány další znalecké posudky a po konzultaci s dozorovou státní zástupkyní a policejním orgánem nelze poskytnout obsah podaných vysvětlení navrhovatelek a) a b), neboť by mohlo dojít k ohrožení skutečností důležitých pro trestní řízení (tato situace trvala i v době rozhodování odvolacího soudu, viz úřední záznam na č.). SZ má za osvědčené, že soužití navrhovatelek a odpůrce je z důvodu psychického násilí, které bylo osvědčeno, nesnesitelné. Navrhlo potvrzení usnesení jako věcně správného.

Ostatní účastníci se k odvolání nevyjádřili.

Krajský soud jako soud odvolací (§ 10 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podána k tomu oprávněným subjektem (§ 201 o. s. ř.), směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř.), bylo podána včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), v souladu s ustanovením § 212 a § 212a odst. 1 o. s. ř. přezkoumal v celém rozsahu rozhodnutí soudu

prvního stupně a řízení mu předcházející, bez nařízení jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.] i nad rámec odvolacích námitek, a poté dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné.

Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatelkou byl dne, tj. před uplynutím doby uvedené v § 408 zák. č. 292/2013 Sb. (dále jen z. ř. s.), podán návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření (§ 410 odst. 1 z. ř. s.), jehož zákonným účinkem je prodloužení doby trvání předběžného opatření do doby, než soud o návrhu na prodloužení rozhodne (§ 410 odst. 2 z. ř. s.), nedošlo ve věci k zániku předběžného opatření uplynutím doby trvání a o odvolání odpůrce proti nařízení předběžného opatření bylo proto třeba odvolacím soudem meritorně rozhodnout.

Obsah spisu již odvolací soud podrobně zrekapituloval, když v této věci poprvé rozhodoval usnesením ze dne, č. j. a v této části si dovoluje odkázat na obsah odůvodnění tohoto usnesení, kterým odvolací soud věc zrušil a vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení [vyjma výroku, kterým byl nezletilým navrhovatelkám b), c) ustanoven opatrovník]. Soud prvního stupně svým v pořadí prvním rozhodnutím, a to usnesením ze dne, č. j. návrh zamítl, proti tomuto usnesení si podalo odvolání SZ, které do řízení vstoupilo. Odvolací soud zdůraznil, že řízení je ovládáno vyšetřovací zásadou a vytkl soudu prvního stupně, že neprovedl další vyšetřovací aktivitu a bez dalšího návrh zamítl, když z obsahu návrhu bylo zřejmé, že věc je šetřena Policií ČR a konfliktu měly být přítomny nezl. navrhovatelky b), c), kdy v případě navrhovatelky b) tato mohla být schopna se k věci vyjádřit např. před kolizním opatrovníkem. Uložil soudu prvního stupně, aby si připojil policejní spis, zajistil výsledky šetření orgánu soc. právní ochrany dětí, příp. si opatřil další důkazy, jejichž potřeba v řízení vyjde najevo. Soud prvního stupně postupoval dle pokynů odvolacího soudu, avšak je mu nutno vytknout, že si důkazní materiál nevyžádal operativně (telefonicky, prostřednictvím e-mailu), čímž došlo k časové prodlevě a k rozhodnutí soudu prvního stupně více než měsíc po uplynutí zákonné 48 hodinové lhůty, na čemž nic nemění skutečnost, že ve věci bylo rozhodováno již podruhé. Policie ČR z taktických důvodů spisový materiál nezapůjčila, pouze zaslala lékařské zprávy, zprávy ze ZŠ a MŠ nezletilých navrhovatelek b), c). Následně soud rozhodl napadeným usnesením, kterým návrhu zcela vyhověl, když dospěl k závěru, že navrhovatelky existenci domácího násilí osvědčily.

Podle § 751 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále také jen „o. z.“), stane-li se další společné bydlení manželů v domě nebo bytě, v němž se nachází rodinná domácnost manželů, pro jednoho z nich nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči manželovi nebo jinému, kdo v rodinné domácnosti žije, může soud na návrh dotčeného manžela omezit, popřípadě i vyloučit na určenou dobu právo druhého manžela v domě nebo bytě bydlet.

Ustanovení § 751 a násl. o. z. přináší ochranu pro oběti domácího násilí, které mají možnost domáhat se vyloučení práva násilné osoby bydlet ve společné domácnosti, jde o tzv. ochranu teritoriální.

Personální ochrana proti domácímu násilí a stalkingu je v rovině hmotného práva obsažena v ustanovení § 81 a násl. o. z. Podle § 82 odst. 1 o. z., člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

Citovaná ustanovení občanského zákoníku nacházejí procesní reflexi v ustanoveních § 400 a následujících zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“). Subsidiárně se pak podle § 1 odst. 2 z. ř. s. užitje občanský soudní řád.

Podle § 405 odst. 1 z. ř. s., vyhoví-li soud návrhu, uloží odpůrci předběžným opatřením zejména, aby: a) opustil společné obydlí, jakož i jeho bezprostřední okolí, nezdržoval se ve společném obydlí nebo do něj nevstupoval, b) nevstupoval do bezprostředního okolí společného obydlí nebo navrhovatele a nezdržoval se tam, c) se zdržel setkávání s navrhovatelem, nebo d) se zdržel nežádoucího sledování a obtěžování navrhovatele jakýmkoliv způsobem.

Podle § 75c odst. 1 o. s. ř., nepostupoval-li podle § 75a nebo podle § 75b odst. 2, předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

Domácí násilí je charakterizováno třemi definičními znaky: 1) násilí se opakuje dlouhou dobu, 2) vztah mezi blízkými osobami, mezi nimiž k násilí dochází, je vztahem asymetrickým, 3) k incidentům zpravidla dochází v soukromí.

Předběžné opatření je rozhodnutí, kterým se poměry účastníků upravují jen prozatímně, dočasně. Proto zákon stanoví, že skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením, musí být alespoň osvědčeny. Znamená to, že tyto skutečnosti **se musí jevit alespoň jako pravděpodobné.**

Již v době, kdy odvolací soud rozhodoval poprvé, měl k dispozici úřední záznamy o podaném vysvětlení osob, které navrhovatelka a) označila jako osoby, které by mohly osvědčit tvrzení obsažená v návrhu, jedná se o ..., ... a .... dne uvedla, že s navrhovatelkou a) pracovala na stejném oddělení, od začátku roku pozorovala, že navrhovatelka a) má problémy doma, přičemž si jí často stěžovala, že jí odpůrce nadává a řve na ni, navrhovatelka a) se bála chodit domů. V létě přišla navrhovatelka a) do zaměstnání s nateklou tváří a byla uplakaná, což vysvětlila tím, že jí odpůrce předešlý večer uhodil do tváře. Kamarádka navrhovatelky a) dne uvedla, že se jí navrhovatelka a) často svěřovala s tím, že jí odpůrce nadává, třepe s ní a ždouchá do ní, odpůrce měl navrhovatelku a) na jaře udeřit do tváře, měl jí dávat málo peněz a vyžadoval po navrhovatelce a) pohlavní styk, i když ona nechtěla, veškeré informace získala od navrhovatelky a), která je na tom špatně psychicky. ... , matka navrhovatelky a) dne potvrdila, že se jí dcera svěřila s tím, že jí odpůrce nadává, což jí potvrdila i navrhovatelka b). Matka navrhovatelky a) měla pocit, že se odpůrce poslední dobou snažil navrhovatelku a) izolovat, potvrdila, že odpůrce je agresivní.

Policejní orgán soudu prvního stupně poskytl pouze nepatrnou část spisu, a to lékařskou zprávu ze dne a zprávu základní školy navrhovatelky b) a z mateřské školy navrhovatelky c). Ze zpráv mateřské a základní školy nevyplývaly žádné skutečnosti, které by mohly vést k osvědčení tvrzení obsažených v návrhu, když navrhovatelka b) mluví o obou rodičích hezky, na chování odpůrce si nikdy nestěžovala, stejně tak navrhovatelka c), která vyjádřila přání, aby celá rodina byla zase spolu, poslední dobou bývá smutnější a stěžuje si na bolesti břicha (zpráva ze dne) a ve třídě se zmínila pouze o tom, že navrhovatelka a) odpůrci vyhodila mobil.

Z lékařské zprávy se podává, že navrhovatelka b) trpí často bolestmi břicha, zvracením, průjmami, bolestmi hlavy apod., přes veškerá vyšetření se doposud nepodařilo zjistit příčinu, kdy se může jednat o reakce na problémy v rodině. O obsahu výpovědi nezl. navrhovatelky b) na Policii ČR dne není odvolacímu soudu nic známo, neboť protokol o tomto výslechu policejním orgánem poskytnut nebyl, upozorňuje na něj však kolizní opatrovník nezl. navrhovatelek b), c) ve své zprávě ze dne, ze které vyplývá, že nezl. navrhovatelka b) projevila obavu z odpůrce, který měl opakovaně křičet na všechny navrhovatelky. Ze zprávy je rovněž zřejmé, že dle tvrzení navrhovatelky a) se měl dne odpůrce do společného obydlí vrátit a navrhovatelka a) se pokusila trestní oznámení na odpůrce stáhnout, což však nebylo možné. Z další zprávy kolizního opatrovníka ze dne je zřejmé, že dne bez předchozího ohlášení navštívil bydliště nezl. navrhovatelek b), c) a o samotě hovořil s navrhovatelkou b), která byla oproti výslechu na Policii ČR velmi komunikativní, hezky hovořila o babičce ze strany odpůrce, vyhovuje jí stav, kdy s nimi odpůrce nebydlí, ale projevila přání se s odpůrcem vídat, stejně tak se s ním chce vídat i nezl. navrhovatelka c), se kterou nebylo hovořeno, neboť nechtěla komunikovat. Navrhovatelka b) uvedla, že jim odpůrce nikdy neublížil. Kolizní opatrovník uvedl, že do doby vykázaní odpůrce nebyly z opatrovnického spisu nezl. navrhovatelek b) a c) zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly násilnému jednání odpůrce vůči nezl. navrhovatelkám b), c). Ze znaleckého posudku, znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie vyplynulo, že navrhovatelka a) je ženou velmi submisivní, se sklonem podřizovat se, nechat se vést, která se snaží zabránit konfliktům a sporům i za cenu značné vlastní nepohody, má vysoký sklon k zodpovědnosti, opatrnosti, rozvážnosti a pečlivosti. Nebyly u ní zjištěny sklony ke zkreslování svědecké výpovědi a její výpověď učiněnou na Policii ČR znalkyně hodnotí jako věrohodnou. Má sníženou schopnost rozlišit hranici mezi normálním a patologickým jednáním, což byl důvod, bránící ji podat trestní oznámení dříve. Znalkyně u navrhovatelky a) shledala projevy domácího násilí, a to jednak z původní rodiny i ze vztahu s odpůrcem. SZ dále předložilo v průběhu odvolacího řízení část dalšího znaleckého posudku ze dne, který vypracovala....

Odvolací soud přihlédl též k tomuto důkazu, a to s vědomím existence stanoviska Nejvyššího soudu sp. zn. Cpjn 202/2016. Ve zvláštních řízeních soudních platí, že soud je povinen zjistit všechny skutečnosti náležité pro rozhodnutí (v daném případě vzhledem k potřebné míře důkazu – osvědčení i vzhledem ke krátkým zákonným lhůtám však jen přiměřeně), přičemž není omezen na skutečnosti, které uvádějí účastníci (§ 20 odst. 1 z. ř. s.). Nové skutečnosti a důkazy lze uvádět i v odvolacím řízení (§ 20 odst. 2 z. ř. s.), přičemž k novým skutečnostem nebo důkazům odvolací soud přihlédně, i když nebyly uplatněny (§ 28 odst. 1 z. ř. s.). Daná ustanovení jsou v praxi odvolacího soudu již dlouhodobě uplatňována, když taková aplikace má i doktrinální oporu (*Svoboda, K., Tlášková, Š., Vlácil, D., Levý, J., Hromada, M. a kol.: Zákon o zvláštních řízeních soudních. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, marg. č. 409 3*). Odvolacímu soudu je známa i judikatura Ústavního soudu, kterou Nejvyšší soud ve svém stanovisku pomíjí a která v rámci práva na spravedlivý proces postup zvolený odvolacím soudem akceptuje, a to v zájmu principu „rovnosti zbraní“ (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016 sp. zn. III. ÚS 91/16, ze dne 24. 7. 2012 sp. zn. II. ÚS 2485/11), tato judikatura odpovídá názoru odvolacího soudu a je v souladu s názorem odborné veřejnosti (viz *Svoboda, K., Doplnění dokazování při rozhodování o předběžném opatření odvolacím soudem, Soudní rozhledy 4/2017, s. 114*). Odvolací soud nemínil jakkoli rezignovat na nutnost takového ústavně konformního postupu, jenž musí vytvořit procesní prostor, aby při reflektování účelu předběžného opatření byla současně zachována dotčeným účastníkům reálná možnost ochrany práv (viz plenární náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 16/09 ze dne 19. 1. 2010). Nabízejí-li se zde dvě možné varianty

přístupu k § 75c odst. 4 o.s.ř., nutno preferovat variantu, která odpovídá plenárnímu nálezu Ústavního soudu a je ústavně konformní. Takový přístup nadto lépe odpovídá smyslu z.ř.s., jímž je, *inter alia*, zakotvení zvláštního režimu pro některé specifické typy právních věcí, založeného právě na vyšetřovací zásadě a principu úplné apelace, které je (vzhledem ke krátkým zákonným lhůtám) nutno aplikovat přiměřeně.

Znalkyně hodnotí vztah nezl. navrhovatelek b), c) k odpůrci jako narušený, aktuálně negativní, když však není vůbec zřejmé, na základě čeho znalkyně k tomuto závěru dospěla. Dle znaleckého posudku nezl. navrhovatelky b), c) viděly, jak odpůrce bil navrhovatelku a), když opět není zřejmé, na základě čeho znalkyně učinila tento závěr, lze se jen domnívat, že se jedná o výsledek pohovoru znalkyně s nezl. navrhovatelkami b), c). Navrhovatelka b) nejprve projevila obavu být s odpůrcem, následně krátkodobý kontakt nevyloučila, nezl. navrhovatelka c) se k této otázce nevyjádřila.

Odvolací soud je nucen konstatovat, že tento případ je zcela atypický tím, že splnění vyšetřovací zásady, kterou je tento typ řízení ovládán, je značně ztíženo skutečností, že není možno připojit policejní spis, pořídit z jeho obsahu adekvátní kopie a z jeho obsahu vycházet při rozhodování, a to z důvodu, aby nebylo zmařené dosavadní trestní řízení. Právní úprava žádným způsobem na kolizi zájmu, k níž došlo v tomto řízení (zájem na osvědčení skutkového stavu v tomto řízení oproti taktickým zájmům orgánů činných v trestním řízení neumožnit pořízení kopie policejního spisu a učinit ji přílohou tohoto spisu), nepamatuje. Tato situace vede k vytvoření absurdního stavu, kdy oběť se domáhá vůči agresorovi ochrany skrze institut předběžného opatření ve věci domácího násilí, avšak tato ochrana je částečně znemožňována postupem orgánů činných v trestním řízení, které samy za situace, kdy doposud vůči odpůrci nebylo zahájeno trestní stíhání, případně oběti domácího násilí ochranu poskytnout, neumí.

Odvolací soud proto vycházel pouze z velmi kusého obsahu trestního spisu, který měl k dispozici a ze zpráv kolizního opatrovníka.

Je nutno zdůraznit ve shodě s vyjádřením SZ k odvolání odpůrce, že pro nařízení předběžného opatření postačuje, pokud jsou výše uvedené rozhodné skutečnosti osvědčeny. Osvědčení je míra zjištění skutkového stavu spočívající v dosažení závěru o pravděpodobnosti tvrzeného stavu, tedy nikoliv plného poznání či jistoty ohledně skutkového stavu. Osvědčeny musejí být takové skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení konkrétní povinnosti předběžným opatřením. Pro účely rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření nelze trvat na předchozím dokazování skutkového stavu. K dokazování dochází za dodržení formalizovaného postupu při jednání. Institut předběžného opatření však sleduje účel rychlého a efektivního poskytnutí zatímní ochrany právům. Soud zde jednání nenařizuje, ale vyhodnotí splnění podmínek pro nařízení předběžného opatření právě na základě informací získaných z podaného návrhu a příložených listin. Soud je však na základě zásady vyšetřovací povinen dle § 20 z. ř. s. v tomto řízení zjistit všechny skutečnosti důležité pro rozhodnutí, není omezen jen na skutečnosti, které navrhovatel uvádí. Soud tedy musí přihlídnout i ke skutečnostem, které se dozvěděl jinak než od účastníků, popř. sám rozhodné okolnosti doplnit (např. dotazem na ošetřujícího lékaře, Policii ČR atd.), a to i přesto, že ve věci neprobíhá jednání (k tomu viz § 405 z. ř. s.). Limitován je však krátkou lhůtou pro vydání rozhodnutí, proto by měly být výše uvedené kroky učiněny telefonicky nebo podobným rychlým komunikačním způsobem. Vždy musí být zvažována proporcionalita zájmu na rychlosti řízení a zájmu

na ochraně života a zdraví (viz komentář k § 402 z. ř. s. in Svoboda, K a kol.: Zákon o zvláštních řízeních soudních. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015).

Dle názoru odvolacího soudu ve vztahu k navrhovatelce a) rozhodné skutečnosti nutné pro vyhovění návrhu osvědčeny byly, přičemž vycházel zejména z úředních záznamů o podaném vysvětlení osob ..., ... a ..., které se vzájemně neznaly a přesto obdobně popsaly, jakým způsobem jim navrhovatelka a) popisovala jednání odpůrce vůči ní, navíc ... viděla i napuchlou tvář navrhovatelky a), kdy výpověď navrhovatelky a) v trestním řízení popisující násilné jednání odpůrce vůči ní byla znalkyní ... hodnocena jako hodnověrná, když tato znalkyně se vyjádřila tak, že navrhovatelka a) je obětí násilí ze strany odpůrce. Existenci násilného jednání odpůrce vůči navrhovatelce a) potvrdily i nezl. navrhovatelky b), c) před znalkyní .... Skutečnost, že nezletilé navrhovatelky b), c) potvrdily násilné jednání odpůrce vůči navrhovatelce a) nepřímo vyplývá i ze zprávy kolizního opatrovníka, který na obsah výpovědi nezl. navrhovatelky b) odkazuje ve své zprávě. Na základě těchto listin má odvolací soud za osvědčené násilné jednání odpůrce vůči navrhovatelce popsané v návrhu.

Jiná je však situace ve vztahu mezi nezl. navrhovatelkami b) a c) a odpůrcem. Zde má odvolací soud pouze za osvědčené, že byly svědky násilného jednání odpůrce vůči navrhovatelce a). Sama tato skutečnost však dle názoru odvolacího soudu nemůže vést k bránění styku otce s nezl. po dobu několika měsíců. Za podstatné považuje odvolací soud vyjádření nezl. navrhovatelky b), které učinila při návštěvě kolizního opatrovníka dne při pohovoru, o samotě, kdy tato navrhovatelka jasně vyjádřila, že jim odpůrce nikdy neublížil a projevila přání se s odpůrcem vídat. Tato zpráva je sice v rozporu se znaleckým posudkem znalkyně, který pochází ze stejného období jako návštěva kolizního opatrovníka u nezletilých navrhovatelek b) a c), ale odvolací soud jednak nemá k dispozici celý znalecký posudek, tudíž mu není zcela zřejmé, jakým způsobem znalkyně dospěla k závěru o negativním vztahu nezl. navrhovatelek b), c) k odpůrci, tak významně se lišící od vyjádření nezletilé navrhovatelky b). Žádný z dalších důkazů, vyjma znaleckého posudku..., negativní vztah navrhovatelek b), c) k odpůrci neosvědčují. Za této důkazní situace a s přihlédnutím ke skutečnosti, že vykázání odpůrce trvá již několik měsíců, nelze nadále bránit odpůrci ve styku s jeho dcerami, kdy minimálně starší ...projevila přání se s ním vídat a je nyní úkolem pro opatrovnícký soud upravit vhodným a adekvátním způsobem styk otce s nezletilými mimo společné bydliště, neboť s ohledem na osvědčení násilného jednání odpůrce vůči navrhovatelce a), nemá zatím odpůrce do tohoto obydlí přístup. Situace by však neměla být až tak složitá, neboť nezl. navrhovatelky b), c) mají kladný vztah k matce odpůrce a s touto se stýkají. Odvolací soud doplňuje, že institut předběžného opatření dle § 400 a násl. z. ř. s. nemůže být svým účelem prostředkem řešení sporů rodičů o výchovu a výživu nezletilých dětí či styk s nimi.

Odvolací soud proto po konstatování, že rozhodnutí soudu prvního stupně je zčásti věcně správné, toto rozhodnutí dle § 219 o. s. ř. v daném rozsahu potvrdil. Ve zbytku pak nebyly splněny podmínky pro potvrzení (§ 219 o. s. ř.) ani zrušení (§ 219a o. s. ř.) usnesení soudu prvního stupně a odvolací soud napadené rozhodnutí v daném rozsahu změnil zamítnutím návrhu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 23 Cdo 251/2012 ze dne 26. 9. 2013).

Výrok o povinnosti odpůrce zaplatit soudní poplatek je pak věcně správný [§ 2 odst. 3, § 11 odst. 2 písm. p) zák. o soudních poplatcích, položka 5 Sazebníku poplatků].

Protože došlo ke změně usnesení soudu prvního stupně, odvolací soud rozhodl dle ust. § 224 odst. 2 o. s. ř. i o náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně. Za situace, kdy míra úspěchu a neúspěchu účastníků je srovnatelná, pak dle § 142 odst. 2 o. s. ř. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, což se týká i řízení odvolacího (§ 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.